

Helandeövning

Gruppen turas om att långsamt läsa upp följande text från kursen. (Handledning för lärare - 5.1 samt 5.I.1:2 och 5.II.1:2) Undvik diskussioner om innehållet och tolkningar - bara läs upp texten som den är.

Helande förutsätter en förståelse av vad syftet med illusionen om sjukdom är tillför. Helande är omöjligt utan denna förståelse.

Helande uppnås i samma ögonblick som den som lider inte längre ser något värde i smärtan. Vem skulle välja att lida om han inte trodde att det skulle ge honom någonting, och någonting som var av värde för honom? Han måste tycka att det är ett ringa pris att betala för någonting av större värde. För sjukdom är ett val; ett beslut. Det är att välja svaghet, i den felaktiga övertygelsen att det är styrka. När detta sker, ses verklig styrka som ett hot och hälsa som en fara. Sjukdom är en metod, uttänkt i galenskap, för att sätta Guds Son på hans Faders tron. Gud ses som utanför, våldsamt och mäktigt, angelägen om att behålla all makt för Sig Själ. Endast genom att dö kan Han besegras av Sin Son.

Och vad står hetandet för i denna vansinniga övertygelse? Det symboliserar Guds Sons nederlag och hans Faders seger över honom. Det representerar det slutliga trotset i en direkt form som Guds Son tvingas erkänna. Det står för allt som han vill dölja för sig själv för att skydda sitt "liv". Om han helas, är han ansvarig för sina tankar. Och om han är ansvarig för sina tankar, kommer han att dödas så att det bevisas för honom hur svag och ömklig han är. Men om han själv väljer döden, är hans svaghet hans styrka. Nu har han givit sig själv det som Gud ville ge honom, och således helt tillskansat sig sin Skapares tron.

Hetandet måste ske i exakt proportion till att sjukdomens värdelöshet inses. Man behöver bara säga: "Det finns ingenting alls för mig att vinna på detta" och man blir helad. Men för att säga detta, måste man först förstå vissa fakta. För det första är det uppenbart att beslut kommer från sinnet, inte från kroppen. Om sjukdom bara är ett felaktigt tillvägagångssätt för att lösa problem, är den ett beslut. Och om den är ett beslut, är det sinnet och inte kroppen som fattar det. Motståndet mot att inse detta är enormt, eftersom världens existens så som du varseblir den är beroende av att det är kroppen som är beslutsfattaren. Ord som "instinkter", "reflexer" och liknande representerar försök att förse kroppen med icke-mentala drivkrafter. I själva verket fastslår eller beskriver sådana ord endast problemet. De löser det inte.

Grunden för helandet är att acceptera att sjukdom är ett beslut som sinnet fattar i avsikt att uppnå ett syfte för vilket det vill använda kroppen. Och detta gäller för alla former av helande. En patient beslutar att det är så, och han tillfrisknar. Om han beslutar sig för att inte tillfriskna, kommer han inte att bli helad. Vem är läkaren? Endast patientens eget sinne. Resultatet blir det som han beslutar att det skall vara. Speciella läkemedel tycks hjälpa honom, men de ger endast form åt hans eget val. Han väljer dem för att ge sina önskningar en förstäligen form. Och det är detta de gör, och ingenting annat. De behövs egentligen inte alls. Patienten skulle helt enkelt kunna stiga upp utan deras hjälp och säga: "Jag behöver inte det här". Det finns ingen form av sjukdom som inte skulle botas med detsamma.

Samarbeta två och två. Gör övningen två och två. Gruppledaren gör också övningen. Övriga iakttar och lyssnar tills det är deras tur. Sitt mitt emot varandra och se varandra i ögonen. Välj vem som är person A respektive person B. Byt sedan roller så att alla får vara A respektive B. Person A redogör på samma sätt som i gårdagens övning för ett fysiskt eller ett psykiskt

problem som han väljer att arbeta med i dagens övning. Samarbetspartnern ställer efter redogörelsen följande frågor:

1) Vilket värde ser jag i detta problem? 2) Vad vinner jag på detta? 3) Vilket hot utgör ett tillfrisknande? 4) Hur skulle mitt liv se ut om jag inte hade detta problem? (Låt personen använda lite tid på att föreställa sig och njuta av fantasin om hur det skulle vara).

Problemet vilar på ett beslut fattat av sinnet i galenskap. Kroppen kan inte vara sjuk. Jag accepterar att beslutet kommer från mitt sinne och inte från kroppen eller någon annan yttre omständighet. Jag är redo att fatta ett nytt beslut! Res dig upp och säg inför gruppen: Jag behöver inte det här! Jag tillåter den helige ande att komma in i mitt liv.